

Συμβούλιο της Επικρατείας 4051/1983 (Τμ. Α')

Πηγή: Ε.Δ.Κ.Α. ΚΣΤ' 1984, σ. 416

Περίληψη: Εργατικό ατύχημα υπάρχει και όταν η βλάβη από το ατύχημα επιφέρει το ίδιο αποτέλεσμα παρά το μικρό ποσοστό αυτής εξ αιτίας καταστάσεως υγείας του ησφαλισμένου από την οποία δεν εμποδιζόταν να εργάζεται. Αρμοδιότης ασφαλιστικώς και υγειονομικών οργάνων.

Απόφαση Δικαστηρίου

Πρόεδρος: κ. Β. ΡΩΤΗΣ

Εισηγητής: κ. Γ. ΧΑΛΑΖΩΝΙΤΗΣ

Δικηγόροι: κ.κ. Φ. Αντωνόπουλος, Ι. Γεωργακόπουλος

Επειδή σύμφωνα με τα άρθρα 8, 28 παρ.2 και 34 του αν.ν. 1846/1951 εργατικό ατύχημα υπάρχει, όχι μόνον όταν η βλάβη που προκαλείται από το βίαιο συμβάν (ατύχημα) επιφέρει αυτή και μόνη τον θάνατο ή την αναπηρία του ασφαλισμένου σε ποσοστό που να δικαιολογεί την απονομή συντάξεως, αλλά και όταν η βλάβη από το ατύχημα επιφέρει το ίδιο αποτέλεσμα παρά το μικρό ποσοστό αυτής, εξαιτίας της προηγούμενης καταστάσεως της υγείας του ασφαλισμένου, από την οποία όμως αυτός δεν εμποδιζόταν να εργάζεται μέχρι το χρόνο που έγινε το ατύχημα. Εξάλλου, σύμφωνα με τα άρθρα 6, 24 και 29 του Κανονισμού Ασφαλιστικής Αρμοδιότητος ΙΚΑ (ΑΥΕ 57440/13.1.1938 φ. 33 τ. Β'), οι μεν διοικητικές υπηρεσίες του ΙΚΑ είναι αρμόδιες για τη διαπίστωση, ύστερα από έρευνα και εκτίμηση των συνθηκών εργασίας σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, αν έγινε ατύχημα, οι δε υγειονομικές υπηρεσίες είναι αρμόδιες να γνωματεύουν με πλήρη αιτιολογία δεσμευτικά για τα ασφαλιστικά όργανα σε κάθε θέμα που αναφέρεται στη φύση, τα αίτια, την έκταση και τη διάρκεια της σωματικής ή πνευματικής παθήσεως του ασφαλισμένου, καθώς και στη σχέση της παθήσεως ή του θανάτου με το ατύχημα.

Επειδή, στην προκειμένη υπόθεση, όπως γίνεται δεκτό με την προσβαλλομένη απόφαση, ο ασφαλισμένος στο ΙΚΑ σύζυγος της αναιρεσιβλήτου έπαθε εργατικό ατύχημα (θλαστικό τραύμα τριχωτού της

κεφαλής) στις 13.9.1972 και πέθανε στις 24.3.1973. Οι υγειονομικές επιτροπές εγνωμάτευσαν με βάση τα στοιχεία του φακέλου ότι αυτός πέθανε εξαιτίας όγκου του εγκεφάλου (γλοίωμα) δηλ. από κοινή νόσο η οποία δεν είχε σχέση με το παραπάνω ατύχημα (AYE 2615/5.8.1976 και BYE 2210/31.8.1976). Συμπληρωματικά έγινε δεκτό από τα υγειονομικά όργανα ότι ο αποθανών στις 13.9.1972 (χρονολογία ατυχήματος) μέχρι τις 24.3.1973 (χρονολογία θανάτου) ήταν ανάπηρος με ποσοστό ιατρικής αναπηρίας 67% εξαιτίας όγκου στον εγκέφαλο και ότι το εργατικό ατύχημα δεν άφησε κανένα ποσοστό ανατομοφυσιολογικής βλάβης εκτός από πρόσκαιρη ανικανότητα για εργασία (BYE 1509/4.7.1978). Με βάση τις γνωματεύσεις αυτές των υγειονομικών οργάνων και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου η Β/θμια Ασφαλ. Επιτροπή Εφέσεων του ΙΚΑ απέρριψε με την παραπάνω απόφαση (921/7.5.1979) το αίτημα συνταξιοδότησεως της αναιρεσιβλήτου με την αιτιολογία ότι ο θάνατος του συζύγου της δεν μπορούσε να αποδοθεί στο εργατικό ατύχημα που έγινε στις 13.9.1972 αλλά σε κοινή νόσο και ότι ο αποθανών δεν είχε συμπληρώσει τις οριζόμενες από το άρθρο 28 παρ.6 του αν.ν. 1846/1951 χρονικές προϋποθέσεις. Κατά της αποφάσεως αυτής άσκησε η αναιρεσιβλήτος προσφυγή και το Διοικ. Πρωτοδικείου Αθηνών, αφού έκρινε ότι οι παραπάνω γνωματεύσεις των υγειονομικών οργάνων ήταν ανατιολόγητες γιατί δεν είχε ερευνηθεί αν η κοινή νόσος προϋπήρχε του ατυχήματος και σε καταφατική περίπτωση, αν επιδεινώθηκε απ' αυτό, διέταξε με προδικαστική απόφαση (11422/1980) τη συμπλήρωση των στοιχείων της δικογραφίας. Στη συνέχεια εκδόθηκε η 370/1.4.1981 γνωμάτευση της Β/θμιας Υγειονομικής Επιτροπής, από το περιεχόμενο της οποίας σε συνδυασμό και με τη γνωμάτευση της AYE 1553/15.7.1975 όπως βεβαιώνεται στην προσβαλλόμενη απόφαση, αποδεικνύεται ότι ο θάνατος του ασφαλισμένου οφείλεται σε όγκο του εγκεφάλου, δηλ. σε κοινή νόσο, η οποία όμως προϋπήρχε του ατυχήματος της 13.9.1972 και επιδεινώθηκε απ' αυτό εξαιτίας της ημιπληγίας που προκλήθηκε κατά την στιγμή του ατυχήματος από την πτώση.

Επειδή, η κρίση αυτή της προσβαλλομένης αποφάσεως, κατά το μέρος που αφορά τα αίτια του θανάτου του συζύγου της αναιρεσιβλήτου, στηρίζεται αποκλειστικά, όπως ρητά βεβαιώνεται σ' αυτή, στις γνωματεύσεις των υγειονομικών οργάνων του ΙΚΑ, το περιεχόμενο των οποίων εκτιμήθηκε

ανέλεγκτα από το δικαστήριο της ουσίας. Με τα δεδομένα αυτή η προσβαλλόμενη απόφαση σωστά ερμήνευσε και εφάρμοσε στην προκειμένη υπόθεση τις παραπάνω διατάξεις. Συνεπώς, ο λόγος αναιρέσεως, με τον οποίο προβάλλεται ότι η κρίση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως για τα αίτια του θανάτου του ασφαλισμένου, είναι αντίθετη προς την σχετική κρίση των υγειονομικών οργάνων, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος κατά το μέρος που αναφέρεται στη νομιμότητα ή την επάρκεια της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως και απαράδεκτος κατά το μέρος που αμφισβητεί την ορθότητα της ουσιαστικής εκτιμήσεως του περιεχομένου των ιατρικών γνωματεύσεων από το δικαστήριο της ουσίας, η οποία δεν ελέγχεται από το αναιρετικό δικαστήριο.